

b) ustęp 3-ci otrzymuje brzmienie następujące:

„O sprawdzeniu zapasów oraz o wyniku czynności rewizyjnych czyni się wpis w odpowiedniej księdze kontroli przez całą jej szerokość. Przedsiębiorca wytwórni lub jego zastępca, o ile jest obecny przy rewizji, podpisuje wpis rewizyjny w księdze i ewentualnie zaznacza przytem swoje uwagi co do treści wpisu.”

20) W § 71:

a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„W razie stwierdzenia ubytku cukru ponad 0,3% cukru w poszczególnych opakowaniach bądź naczyniach lub braku całych opakowań z cukrem, zapisuje się natychmiast całą brakującą ilość cukru na rozchód w odnośnych księgach cukrowni, przedsiębiorstwo zaś obowiązane jest zapłacić od niej podatek spożywczy w ciągu trzech dni. Ubytki cukru powstałe w poszczególnych opakowaniach lub naczyniach do powyższej wysokości mogą być uzupełnione z posiadanych przez przedsiębiorstwo zapasów cukru bez opłaty podatku. Użycie cukru bez opłaty podatku na uzupełnienie ubytku może nastąpić jedynie w obecności urzędnika kontroli skarbowej. Z czynności tej należy spisać protokół w dwóch egzemplarzach; jeden egzemplarz protokołu należy przesłać urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych, a drugi pozostawić w przedsiębiorstwie, jako dowód odnośnej pozycji rozchodu cukru bez opłaty podatku.”;

b) ustęp 3 skreśla się, ustęp zaś 4 otrzymuje kolejną numerację 3.

21) W § 74 ustęp 1 dodaje się następujące nowe zdanie:

„Urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych może zezwolić na wywiezienie z cukrowni lub wolnego składu mniejszej ilości cukru, aniżeli 100 kg.”

22) W § 82 punkt a) skreśla się wyrazy: „przychodzie i”.

23) W §§ 17, 22, 59, 70 i 85 zastępuje się wyrazy: „inspektor kontroli skarbowej” wyrazami: „Kierownik rejonu kontroli skarbowej”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

238.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 kwietnia 1935 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie rozporządzenia z dnia 25 października 1934 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słoju.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt 2 paragrafu 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słoju (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 882) otrzymuje następujące brzmienie:

„2) za 100 kg mąki (poz. tar. celnej przywozowej 27 pp. 1 i 2) wykazującej po spaleniu:

a) do 0.8% popiołu	zł. 10.—
b) powyżej 0.8% do 2.5% popiołu	„ 8.—
c) powyżej 2.5% do 3.3% popiołu	„ 6.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

239.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 kwietnia 1935 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie zwinienia Urzędu Depozytów Sądowych we Lwowie.

Na podstawie art. 265 § 1 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863) zarządza się co następuje:

§ 1. Zwija się Urząd Depozytów Sądowych we Lwowie utworzony rozporządzeniem z dnia 8 maja 1905 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 75).

Czynności tego Urzędu i przechowane w nim depozyty sądowe wraz z księgami i dokumentami obejmują właściwe sądy we Lwowie i Kasa Urzędu Skarbowego we Lwowie w myśl zarządzenia o depozytach sądowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1935 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Obrachunkową z dnia 8 maja 1905 r. dotyczące utworzenia cywilno-sądowego urzędu depozytowego we Lwowie (Dz. u. p. austr. Nr. 75).

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

240.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 kwietnia 1935 r.

w sprawie umarzania zaległych w postępowaniu cywilnym a należnych Skarbowi Państwa kosztów sądowych.

Na podstawie art. 117 ust. 3 i 127 ust. 1 przepisów o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 93, poz. 837) zarządza się co następuje: